

Reklama na Orbitky

Leze vám dítě po stěnách, má velmi zvláštní oči a vydává divné zvuky, v jazyce který se ve škole neučí, a které určitě neznamenají mám tě ráda mami? Pak je John Constantine (Keanu Reeves) přesně člověk, kterého potřebujete. Stáčí aby vybral na klíčence správný amulet a démonovi obývajícímu malé děvčátko rozhodně nebude do smíchu, sice ještě přijdou lehké opletačky se zrcadlem a zvědavým přídržovačem, ale za chvíli je vše v pořádku, vlastně ne není cigareta dohořela.

V běžném životě by jste ho potkat nechtěli, je to často klející nezdvořák, neustále kolem sebe šířící cigaretový dým, kterému na ničem a nikom (kromě sebe) nezáleží. Rozhodně to není žádný gentleman ala James Bond, od kterého si ale vypůjčil způsob představení se *Constantine, John Constantine*, které používá u démonů. Dodává však nezbytné *asshole* aby bylo jasné co si o nich myslí a co si my máme myslet o něm. Nezáleží mu na nikom až do chvíle než potká pohlednou policistku v nesnázích Angelu Dodson (Rachel Weisz), které sestra dvojče právě spáchala sebevraždu a ona se s tím odmítá smířit. Z počátku mu na ní samozřejmě záleží snad ještě méně než na ostatních (včetně démonů), ale míra sympatií roste nepřímo úměrně zbývající délce filmu. Na závěrečný polibek sice nedojde, ale kolik chybělo! Ale začněme od začátku. Na počátku bylo slovo... dobrá zase tolik od začátku ne. Zkráceně Bůh a Ďábel (Peter Sormare) uzavřeli sázku o každou lidskou duši. Mimo lidí existují andělé a démoni ti však do našeho světa nesmějí zde jsou pouze tzv. kříženci anděla/démona s člověkem (pokud jsem to pochopil správně) a právě ti ovlivňují lidi, aby zvolili právě jejich stranu. Nikoliv fyzicky ale pouze našeptáváním.

Constantine má dar/prokletí vidět všechny tyto bytosti. Když byl mladý nevydržel to a pokusil se o sebevraždu, nevyšlo mu to, ale poznal co je peklo, a protože se mu tam moc nelíbilo, rozhodl se, že se radši pokusí vykoupit si možnost jít přece jenom do nebe tím, že bude udržovat rovnováhu mezi nebem a peklím. Doposud se o porušení pokoušeli pouze obyčejní démoni, ale vzhledem k tomu, že i sám neposlušný Ďáblův syn dostal zálsusk na náš svět, je zaděláno na boj o osud lidstva. Do toho se nám ještě připlete kopí, které zabilo Krista a je hotovo. A boj je to skutečně se vším všudy, dojde na řetězově zhasínající světla, ošklivé demony, nesrozumitelné mumlání při jejich zaříkávání, ze kterého občas probleskne Amen a podobné výrazy. Nesmí chybět ani scéna v márnici, nebo cvakání „udělátek“, které nevidíme. Uvidíme až vzniklou zbraň ve tvaru kříže ale upřímně křížem do člověka díru o poloměru 30cm neuděláte. Ve spojení s chladným Bogartovským výrazem s cigaretou v ústech dostáváme sice lehce opotřebovanou ale pro někoho pořád zajímavou kombinaci.

Skutečně cigareta nás provází na každém rohu. Je první co z Constantina vidíme, když vystupuje ze svého osobního taxíku. Tato scéna je velmi zajímavě nasnímána, nejdříve vidíme kolmým pohledem nahoru od země (z pekla) padající cigaretu a poté pohledem kolmo dolů (z nebe) vystupujícího

Constantina z taxíku. Jako by nám už na začátku bylo naznačeno, že skutečným nepřítelem nebudou démoni z pekla ale právě cigaretová závislost. Kamera se v cigaretě přímo vyžívá a věnuje jí značný počet detailů. Celkově je způsob snímání svěží a rozhodně patří k lepším stránkám filmu. Boj s cigaretovou závislostí končí žvýkačkovým happyendem.

Další zajímavou stránkou filmu je na značně puritánskou Ameriku kontroverzní zobrazení Boha a nebe. Bůh zde není vykreslen jako nekonečně dobrotivý a neustále odpouštějící, jako ten, jehož ruka přijde na poslední chvíli s oslňující září na pomoc. Nakonec nechtěně pomůže Constantinovi sám Ďábel a jeho málem nanebevzetí je zásluhou spíše „pravidla“ o sebeobětování než nějakého slitování. Bůh je spíše ten, kdo o nás klidně uzavře sázku a komu jsme celkem ukradení. Nebe je v pozici byrokratické instituce, řídící se mnohdy nesmyslnými pravidly, které pokud neplníte tak jste slovy Gabriela/y (Tilda Swinton) v *prd*li*.

Zajímavé je také zobrazení pekla jako normálního světa pouze zničeného a s příměsí plamenů. Přiznávám se, že jsem si nevšiml, zda bylo takto zobrazeno i nebe (zářící a zelenající se New York) ve scéně, kdy už tam Constantine málem byl. Možná si mohl odpustit ten zdvihnutý prostředníček na Ďábla a měl po starostech. Působivá byla až apokalyptická scéna umírání dobytka. Bílý billboard někde v Mexiku s nápisem *Got faith?* možná donutí k zamyšlení. Některé věci naopak zamrzí např. mocný Ďábel neví, že se jeho syn ve vedlejší místnosti pokouší ovládnout svět. Pozitivní je také to, že se ve filmu vyskytují momenty, které naznačují, že se film nebere zase tak smrtelně vážně např. již zmíněný zvednutý prostředníček.

Ještě jednou bych chtěl vyzdvihnout kameru a také hudba důstojně podtrhuje atmosféru. Z hereckých výkonů byli velmi vidět především představitelé vedlejších rolí, ať už nezapomenutelný Peter Stormare, který si závěr doslova ukradl pro sebe, nebo bezpohlavní Tilda Swinton, jejíž bezpohlavnost zprznili čeští titulkáři tím, že dali její jméno do ženského rodu (Gabriela). Ani Keanu Reevesovi ale v podstatě nemám, co bych mu vytknul, jeho neustálé spojování s postavou Nea je dle mého názoru přehnané.

Nemohu posoudit do jaké míry je film věrný své předloze- komixu Hellblazer, protože jsem jej nečetl, ale vyrozuměl jsem, že Constantine je v komixu blondatý Angličan, což na Reevease (americký brunet) skoro sedí.

Na závěr bych chtěl říci, že Constantine, i přes jeho nedostatky, patří ve svém žánru k těm lepším filmům.

Roman Bolek
Učo: 145438